

elndre, muu ühe juleks,
 Luter pärs palga püüsi,
 25. Hinn, tuu harr meesete,
 kulda kammni kaldaete,
 Hõbe lunda lainerete!
 ette joon juleste päide,
 kammnin kapulaste päide,
 30. Kaelin neile valged fargid.
 ette one lüüfem kändimais
 etteide maada masfonaie,
 ette oli jussu jume aida,
 Oli kallis kalma aida.
 35. Nulgid aad, vaate lala,
 Oma one hane peale,
 Oma kalli kalma peale:
 Tõuse üles meemonekse,
 Tõuse üles, tõe peale,
 40. Kõlge filmad mõlemad!
 Tõuse, vaate vaevatuide,
 kate kolmel kallimeide,
 Sihi paljilt püfaveid!
 Lule meil armu andjate,
 45. Ega keele kandjate,
 kes võime kurtjat kallistate,
 Harvaliste väigistate.

Oma mõistele, vasts kaitse:
 Si. või tõusta, tiste naari,
 50. Ei või tõusta, si tõugate.
 Huru on karrand peale mulla,
 On heine peale hane.
 Kallerkuppu kutumule,
 Tõuse jussu filmadele,
 55. Kui vasts rindadele
 Kõnni jussu jälgedele.
 Tõuse ühe meemonekse!
 ette tunu talude tafari,
 ette tunu Hirusta virst.
 60. Etteid on muu mullinaitle,
 On heine hargadele.
 Oh mu lahke lappokene,
 Oh mu tave tüttrikene!
 Ei või tõusta, si tiste,
 65. Kui ka muu mullinaitle
 Etteid on heine hargadele.
 Annus koiat sõjadesse,
 Etteid on pitkai paaladesse.
 11. Rahva juss on, liine annus
 ja, "Kulla etteid" praugetavad mis
 mõlemad jume talendavad.